

15. Ismertesse a lucerna termesztésének célját, jelentőségét, technológiáját!

Információtartalom vázlata:

- 1 Termesztésének célja
- 2 Fajtaismeret (fontosabb tájfajták és a nemesítés céljai)
- 3 Termőhelyi igény (éghajlat, talaj, elővetemény)
- 4 Talajelőkészítés (tavaszi és nyárvégi telepítés esetén), tápanyagpótlás
- 5 Telepítés (idejei, mélység, sortávolság, vetőmagmennyiség)
- 6 Takarónövényes telepítés (takarónövények, telepítés szabályai, következményei)
- 7 Növényápolás (kelés elősegítése, felfagyás elleni védelem, levegőztetés, tisztító kaszálás, öntözés)
- 8 Növényvédelem (gyomosodási szakaszok, betegségek, lomb- és magkártevők, az integrált védekezés ideje, módjai)
- 9 Betakarítás (módja, ideje és száma, termésmennyiség)

1. TERMESZTÉSÉNEK CÉLJA.

A lucerna legjelentősebb pillangós takarmánynövényünk. Meghasonlítása is éppen utójedele előszörban termőhelyesítésük, biológiai és értékes **fehérjetermékének** és változatos takarmányordási felhasználásának köszönhető. A kenneleib fehérje minőségét már a nője mülja felül. Termenete birtomagos, jól bírja a hazai mostohidit időjárásit utomplekát is. Nitrogén műtrégekének nagy rénet a **levegő nitrogénjének (N)** a meghőreik révén képes fedem (a gyökereben lévő N-meghőző baktériumok: a **RHIZOBIUM meliloti**, a lucernaival **szimbiózisban él!**). Selenős az a nitrogén-mennyiség is, amit a felfőreik után nagy a talajban. **Ugyanakkor a legfontosabb KAROTIN-forrás is** (a karotin az A-vitamin PRO (= azaz ELŐ) vitaminja!). Tizedik Sámuel szarvasi evangélista-hírdetés honosi-oltsa meg hazánkban az 1700-ai évek végén!

2. FAJTAISMERET

A kennelelt fajtáink a hóvönkös v. KEK LUCERNA (= Medicago sativa L.) és a TARKAVIRÁGÚ LUCERNA (Medicago X VARIA MARTIN) alaklórele tartomak. A tarkavirágú lucerna a fok elvrsz-

105 Zados termelés során oly mértékben kennelelődött a, KEK lucernaival, hogy attól ma már egyes fajtái sem életani, sem morfológiai (= alakotani) tekintetben nem különbözöl el!

2. FAJTAISMERET (fontosabb tájfajták és a nemesítés célja)

Hazánkban előszörban a Tinántúlon, különböző éghajlati- és talajviszonyok között a termelési selekció hatására hiváló gazdasági értékű **tájfajták** alakultak ki!

szynek:

- 2/1 A „Nagysszentán tájfajta” vékony szárú, nagy, ovális, finom jellegű fajta. A levelek legtöbbször nemesek az előgonótolson, hanem a főhajtás-sókon is sűrűn és párosan állanak.
- 2/2 A „SZARVASI” tájfajta az előhínel valamivel vastagabb szárú és kisebb levélű, de ugyan-úgy dúsan leved.
- 2/3 A „Békésszentandrái” tájfajta, igen erős hajtásrendszerrel és dúis levélzetel rendelkezik
- 2/4 A „BANKÁTI” tájfajta, igen finom, de alacsony szárat ned. Dúsan boldorodik. A levél-szárarány igen kedvező.

Viszonylag új, nemesült fajta a „MARTONVÁSÁRI” „SZYNALFA”, a külföldi fajták hóvönkű pedig a német FRANK el a francia PROVENCEI (=PROVANSZI)